

Jo i vull viure

Un relat de: [Carles Campomar](#)

No sé que em passa ni que he somiat però m'he despertat al terra al costat del llit, però no m'he fet mal, el meu àngel de la guarda m'ha protegit d'un fort cop.

M'he omplert la banyera per tenir uns minuts de relax total.

Després d'una llarga estona dins l'aigua que ja és freda surto i vaig a vestir-me.

Ja m'he vestit i vaig cap a la cuina a menjar una mica de xocolata abans d'anar a fer una volta pel poble.

Baixant les escales de casa em topo amb uns nens que les pugen ràpidament, i sento que un diu que vol veure aquell bitxo de color groc que ha trobat.

Al sortir al carrer veig un nen i un bitxo de color verd parlant, em costa una mica entendre'ls ja que parlen en l'idioma de les formes.

Segueixo caminant i enfilat a una paret un caragol de molts colors intenta arribar a un munt d'herba per menjar una mica.

Entro al bar a fer un entrepà i una nena em toca l'esquena i em pregunta si pot agafar l'estrella que hi ha al costat del meu plat del entrepà, i li dic que sí, sembla que no hi arriba i li acosto perquè la pugui agafar sense cap problema, em dona les gràcies i marxa corrents.

Deixo els diners de l'entrepà damunt la taula i marxo a caminar a un camp ple de flors dels afores del poble i m'acosto al costat d'una nena que està mirant una flor fixament.

Al saludar-la es gira cap a mi i em sonriu, i es torna a girar a mirar la flor.

De sobte canvia el temps i comença a ploure, marxo cap a una botiga d'allà al costat per refugiar-me de la pluja.

Al entrar-hi una noia es mira al mirall per veure si unes ulleres li queden bé.

Al cap d'uns minuts s'atura de ploure, surto de la botiga i em trobo una amiga amb una bufanda al coll, parlem uns minuts i quedem que ja ens veurem un altre dia.

Al arribar a casa miro la bústia i veig una postal, i al darrera diu: "benvingut al planeta slak."

De sobte un soroll llunyà fa que la visita em falli, és el despertador, tot ha estat un somni.

M'agradaria viure al planeta slak, m'ha agradat tot el que he vist.

Marxo corrents cap a la feina i al carrer sento la gent partant l'idioma de les formes i em quedo parat i pensatiu.